

τῶν ἀποικιῶν τὴν ἑκτασιν ἐρωτηθεὶς δὲ πῶς ὁ Κύριος αὐτοῦ ἐφθασεν εἰς τοιαύτην ἀκμὴν μεγαλειότητος καὶ ἰσχύος, ἀπήντησεν ὅτι πρῶτον μὲν ἐπέμπευε ἱερεῖς διὰ νὰ παραστειλιάσῃσι καὶ νὰ προσελκύσῃσι τοὺς λαοὺς εἰς τὴν νέαν θρησκείαν, ἔπειτα δὲ ἐπερχόμενοι οἱ στρατιῶται, ἐπιθέτουσι τὴν κορωνίδα εἰς τὸ ἔργον τῆς κατακτήσεως. Ἐτυχε δὲ κατ' ἐκεῖνα τὰ ἔτη (1598) νὰ σταλῇ παρὰ τῶν Ὀλλανδῶν εἰς Ἰαπωνίαν καὶ Ἄγγλος τις Οὐίλλιαμ Ἄδαμς, ἐπιτήδειος ναυτικός, ὅστις εὐτύχησεν ἐντὸς ὀλίγου σχεδὸν ν' ἀποκτήσῃ τοῦ ἡγεμόνος τὴν εὐνοίαν. Ὡς ἔχων δὲ κύριον σκοπὸν νὰ ὑποσκελίσῃ τοὺς ἤδη ἐγκαταστημένους εἰς τὴν Ἰαπωνίαν Πορτογάλλους ὑπέβαλε παντοιοτρόπως κατὰ πάντα περιστάσιν τοῦ αὐτοκράτορος τὴν ὀργήν· ὅθεν καὶ τὴν καταπίερασιν τῶν παραλίων παρέστησεν ὡς ἔργον ἐχθρῶν θεωρούμενον εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ τοὺς ἱεραποστόλους τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διέβαλεν ὡς παραξένους καὶ ἀνάρτους, λέγων ὅτι διὰ τοῦτο οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Σουηδοὶ κλπ. ὁμοθυμαδὸν καὶ αἰσχροῦς ἐκ τῆς χώρας των τοὺς ἀπέβαλον.

Ἐκ τούτων πάντων ὀρμώμενος ὁ αὐτοκράτωρ τῶν 1638 τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἱεραποστόλων πολλοὺς ἐξώρισεν, εἰσοσι πέντε δὲ προσεπατάλευσε, καθήρασε δὲ τὰς ἐκκλησίας καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν· ἐκ δὲ τῶν χριστιανῶν τινὰς μὲν ἐφόνευσε, πάντας δὲ ἐβίασε νὰ ἐξομώσῃσιν, ἢ εἰς τὰ πάτρια ἔθια νὰ ἐπανέλθῃσιν.

Ἀναγγελθέντων τῶν δεινῶν τούτων εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ἤλθον πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἱκετεύοντες ὑπὲρ τῶν λειψάνων τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος· ἀλλ' ὁ λυσσῶν ἐτι τύραννος καὶ αὐτοὺς ἀπηνῶς κατέσφαξεν, ἐκτὸς δύο μόνον, τοὺς ὁποίους ἀπέπεμφεν εἰς τὴν Εὐρώπην ὡς μάρτυρας τοῦ μαιφόρου χαρακτῆρος του.

Ὁ διωγμὸς οὗτος, ἄξιός τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τοῦ Νέρωνος, διήρκεσε τεσσαράκοντα ἔτη! Ἀλλὰ καθὼς εἰς τοὺς ἀρχαίους καὶ δυσανύμους ἐκείνους αἰῶνας, ὅσοι ἐκολάοντο καὶ ἐπασχον οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἰαπωνίας, τόσον ὡς ὁ Ἄνταϊος, νέες δυνάμεις ἀνελάμβανον, ἐπειδὴ πολλοὶ ἀνήκον καὶ εἰς οἰκίας ἡγεμόνων, ἔχοντες διαφόρους σχέσεις καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ὑποβλεπόμενοι. Ὅθεν 40 χιλιάδες ἐπαναστάντες κατέλαβον τὸ φρούριον Δαριμᾶ καὶ ἡμύοντο· ἀλλ' οἱ Ὀλλανδοὶ ὠρελούμενοι ἐκ τῆς καταδρομῆς ταύτης ἐβοήθησαν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ των τὸν αὐτοκράτορα εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ τείχους· ὥστε αἰμαλωτισθέντες ἐπὶ τέλους οἱ χριστιανοὶ ἐφονεύθησαν πάντες, τὸ αἷμα τῶν πιστῶν ἐβρέουσε ποταμῶδόν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἐσβέσθη δὲ εἰς αὐτὸ διὰ παντός ἡ χριστιανικὴ πίστις.

Ὅπως ἄρα δὲν ἤτρυθύνθησαν οἱ λάτρες τοῦ Μιμωινᾶ Ὀλλανδοὶ δι' ὀλίγα καὶ πρόσκαιρα ἐμπορικὰ κέρδη νὰ παραδώσῃσιν, ὡς ὁ Ἰούδας, εἰς τὴν σφαγὴν τῆς στίφης χριστιανῶν καὶ νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν παντελεῖα τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος ἐξώλειαν. Γούτο ἦτο τὸ ἀνδραγαθίμα των· οὗτος ὑπῆρξεν ὁ θρίαμβος, αὐτὸ τὸ τρόπαιον! μυριαριθμὸν δηλ. χριστιανῶν ἀλύτεις καὶ ἄλωσεων δοῦπος καὶ τῶν ἱερῶν εἰκόνων καταπίπτωσι· καὶ παρθένων καὶ νέων διαφθοραὶ καὶ ὑπερορία καὶ ἐξωμώσεις! δὲν ἐνθυμήθησαν οἱ γιν-

νάδασι ὅτι τὸ αὐτὸ εἶχον καὶ αὐτοὶ βάπτισμα, τὴν αὐτὴν ἐπρέσβουον πίστιν, μιᾶς δὲ καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἦσαν τέκνα! ἀλλ' ἐθεώρησαν ὡς ἔρμαιον, ἢ λείαν τὴν καταστροφὴν τῶν ἄλλων καὶ τὸν θάνατον ὡς ζῶντων· εἰς ποῖα κακὰ εἰς ὁποίας δὲ παρανομίας, δὲν παρασύρει ἡ τυρῆλι περιφιλανθία καὶ φιλοκέρδεα τὸν δυστυχῆ ἄνθρωπον!

Ἡ θεία Νέμεσις ὅμως γρηγορεῖ πάντοτε. Διότι δὲν ἐβράδυνον νὰ λάβωσι τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας των οἱ προδότες. Ὀλίγω τῶ ὄντι ὕστερον καὶ αὐτοὶ οἱ Ὀλλανδοὶ περιωρίσθησαν εἰς μικρότατον καὶ χειροποίητον νησιδίον ἐντὸς τοῦ λιμένος τοῦ Ναγκατάκη, ὅπου διαμένοντες ἤδη δὲν διαφέρουσι αἰσχροῦς φυλακισμένων ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Οὐίλλιαμ Ἄδαμς δὲν εὐτύχησε πλείοτερον. Διότι ματαίως ἐπεκαλεῖτο τὴν ἄδειαν ν' ἀναχωρήσῃ· ματαίως δ' ἐπεχείρησε καὶ νὰ δραπέτευσῃ. Ἦτο εἰμαρμένον νὰ μὴ ἴδῃ πλέον οὔτε μακρόθεν ἀποθρώσκοντα τὸν καπνὸν τοῦ Gillingham, νὰ μὴ ἀσπασθῇ τὴν δυστυχῆ γυναῖκά του Ἐλιτάβετ, νὰ μὴ ἐναγκαλισθῇ τὰ δύο ὄρφανὰ τέκνα του! Προθυμώμενος δὲ τότενὰ ὠρελήσῃ τὴν πατρίδα του, διατάχθη νὰ προσκαλέσῃ τοὺς Ἄγγλους· ἀλλ' ἀποῦ μετὰ 3 ἔτη ἐφθασαν τὰ γράμματά του εἰς τὴν Ἀγγλίαν, μόλις ἤλθεν ἔπειτα ὁ Ἰωάννης Σάρης πρὸς ἐξέτασιν τῆς Ἰαπωνίας. Κατόπιν δὲ ἄγγλοι ἔμποροι ἐκόμισαν καὶ ἐπιστολὰς Ἰακώβου τοῦ Α'. Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, καὶ μικρὸν τι ἔμπορεῖον συστήθη παρ' αὐτῶν εἰς Φιράνδον· ἀλλ' ἡ ἐπιχειρήσις δὲν εὐλοκίμησεν. Ἠγαπήθησαν ὅμως μόνον οἱ Ἄγγλοι πλείοτερον, ἐνῶ οἱ ἄλλοι χριστιανικοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης παριστάνοντο καὶ εἰς τὰ θέατρα τῆς Ἰαπωνίας ὡς ἀντιπαλαίοντες· ἀδ' ἀκόπως καὶ ὑπ' ἀλλήλων καταπαραστόμενοι! Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ Ἄγγλοι γενναϊότερα φρονούντες, οὔτε τοὺς διαδόχους τῶν Πορτογάλλων Ὀλλανδοὺς κατεδέχθησαν νὰ παραγκωνίσωσι.

Διίγοντες δὲ οὗτος, ὡς ἐβέβηθ, ἀκοινώνητοι καὶ μεμονωμένοι εἰς τὸ Δεξιμά (τὸ νησιδίον) μόλις λαμβανοὺσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέρχωνται εἰς μικρὰ ἀπόστασιν ἔξω αὐτοῦ καὶ νὰ συνδιατίωνται μετ' ἐγγχωρίους τινὰς γυναῖκας· ὑπηρετοῦνται ὅμως μόνον ὑπὸ τῶν Ἰαπῶνων, οἱ ὁποῖοι διημερεύουσιν ἐκεῖ μέχρις ἐσπέρας· Ἐπειδὴ δὲ προσορμίζονται εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ναγκατάκη δύο ὀκτάδες Ὀλλανδικαί, ἐκ τῆς Παταβίας ἐρχόμεναι, οἱ παραφυλάττοντες τῆς λιμεναρχίας ἀκτεωροὶ εἰτερχόμενοι ἐγχειρίζουσιν εἰς τοὺς πλοιαρχοὺς ἐγγράφως διαφόρους ἐρωτήσεις, τῶν ὁποίων ἀπαντοῦσιν ὁμοίως ἐπὶ χαρτίου καὶ τὴν ἀπάντησιν. Ταύτην δ' ἐξέτασας ὁ Νομάρχης λαμβάνει παρὰ τῶν Ὀλλανδῶν ταῦς νομισμένους ὀμήρους· ἔπειτα δὲ μεταβαίνει καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν Ὀλλανδῶν εἰς τὰ πλοῖα, ὅτε ἀποκομίζονται ἔξω ἀποτεθειμένα ἐντὸς κιβωτίου πάντα τὰ ὑποπτα εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν Κυβέρνησιν πράγματα, δηλ. σταυροὶ, εἰκόνες, βιβλία, ὄπλα, πυρόκονις κτλ. Μετὰ ταῦτα τὸ φορτίον τοῦ πλοίου παραδίδεται εἰς τὰς Ἰαπωνικὰς ἀρχάς· διότι εἰς αὐτὰς ἀνατίθεται νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς πωλήσεώς των, νὰ προστιμώσῃσι δὲ καὶ τὰ νέα ἀγώγιμα. Οὐδεμίαν δὲ παρατήρη-